

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XIX. [i.e. XX.] B. Virgo triduo quæsitum Puerum in Templo
Ierosolymitano tandem reperit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](#)

Par & in amissio spes hic occurrit Alumno;
Prima quod hora negat, postera ferre volet.

(a) Plerique existimant Ad pomum, & pri-
mæni peccati illecebras fuisse ficum; cuius scelus Crux
expiarit. Certe in Ægypto sunt ficus, quibus crucis
imago innascitur: Macarius Ægyptius id fuis in
homilijs refert.

ELEGIA XIX.

B. Virgo triduo quæsitum Puerum
in Templo Ierosolymitanó
tandem reperit.

1. Vix credit sibi adfistere Puerum.
2. Eum suauissimis cum lacrymis excipit.
3. Vberrimas in delicias è Pueri complexu eorū
Parenti colliquescit.

Hac via seua tenus fuerit: nunc discute sentes;
Mollia sunt molli prata terenda rötā.
Nescia Virgo tuus Solymis quem quæreris in agris,
O Amor! en arā Iesside Gnatus adest.
Gnatus adest; radiatque omni lux clarior astro;
Aureaque Eoi gloria, Gnatus adest.
Ille, vides? quid rardo? tuo sedet obuius ori.
Ille, vides? Matri pristina dona refert.
Videris os, quales liquidum cor colliget ignes!
Deque oculis quantas hauriet illecebras?
Audio: nam videor tenues audisse susurros,
Fallimur, hos certe das rediūua sonos.
Men' fallunt oculi? luduntue insomnia mentem?
An vigilo? vigilem gratus an error habet?

Ecce

Ecce Puer, Puer ecce ; meo sol alter Eoo,
 Quem mihi quæsierant tres sine sole dies.
 Fallor ? lessæam meus agnus an hæret ad aram ?
 Ipse locus, fateor, suadet adeste Deum.
 Se Puer (& moror ?) ipse meas transfundit in vlnas,
 Transfunditque animam Matris in ora suam.
 Hic Puer ? an Pueri mendax oblinuit imago ?
 Fallere sed nescit : Numinis istud habet.
 O precor, hos omnes oculis Amor induat artus,
 Vt tenerum spectem lyncea rota Deum !
 Vtque trahit pulchros iris de sole colores,
 Mater & ab Gno ducat amœna decus !
 Nec dœrit liquido cōmēs imber, vt imbuat irim ;
 Argento lacrymis quale refundit Amor.
 O dulces lacrymæ ! Pueri sed dulcior usus ;
 Quo datur implexa stringere colla manu.
 Annulus aurato præcingit vt orbe pyropum,
 Hoc, Puer, amplexu sic tibi cingo caput.
 O quales Puer almæ opes vouet inde parenti !
 Par quibus in pretium non satis orbis erit.
 O, & qualis honos ! quis amans sua corda tuendo
 Expleat, vt blandas hauserit inde faces !
 O quales loquor, ô loquor, ah ! cum voce fugit mens,
 Deliciae ! an breue cor gaudia tanta patit ?
 Sol & luna vale, pulchri que valere smaragdi ;
 Sat mihi diuinum est cernere posse caput.
 Eius ab adspectu, quo non formosior ignis,
 Sol radio geminat lucidiore diem.
 Parce Puer radijs, nimis ah ! cor vris amanti :
 Parce, precor, lacrymis, his ego si quor aquis,
 Parce genis, nec tange genas tot ad oscula, Matre
 Abdaces viduo cor, animamque sinu.
 Nec mihi tange manus, nimis imprimis arcta parenti
 Vincla, quibus vires exprimis ipse meas.
 Sed, quid ago ? blandi quid deprecor omen amoris ?
 Abnuat ah demens num quis amando mori ?
 Ante Parens varijs vbi re quærebat in oris,
 Dimidium vite si dedit orba lux ;

Vt ergo

Vt te iam reperit, quo viuet sospire sospes,
 Iam dare se rotam numquid auara neget?
 Ergo manu ne parce, genis ne parce, nec vlnis,
 Parce Puer vitae, pignora blanda youet.
 Aut si cor tenerum tantos non sustinet ignes,
 Dulce decus pulchro sic ab Amore mori est.

ELEGIA XX.

B. Virgo reperit tandem inter
Doctores Puerum.

1. B. Virgo optat Puerofaciles vias.
2. Spes monet eum agere Ierosolymæ.
3. Deprehendit inter Doctores.
4. Dubitat, num sit suus Filius.

Quà procul ignarâ fugit at iam Matre Puellus,
 Aut iter in Solymos triste reuoluit agros;
 Vos humili campo tumidi subhidite colles,
 Et campi facilè pandite colle viam:
 Vosque diu salebræ, queis petra stat horrida dumis,
 Florida gramineis vestiat herba toris;
 Mollia quo molli vestigia rerneret herba
 Iessëidesque Parens, Iessëidesque Puer:
 Si modo longinquis plaga diuidit auiaterris,
 Sed propior Solymis limes aderrat agris,
 Spes monet; vt florente sterit dux obuia cliuo,
 Stellæ comes pulchrâ lucida fronte micat.
 Flecte Sionæam cùrsum, pia Mater, ad ædem;
 Hic Puer ærumnis fida stat ara iuis.
 Pallidus hic Saræ coniux, quem perdat, Isacum
 Repperit; & IE 5 V S alter Isacus erit:
 Sera sed immitti quem mors hic destinat aræ,
 Æqua fauer Puer, quod sit iniqua viro.
 Huc age, Virgo, rotas: arcis Sionidis aram
 Insistit; rapidis metra petenda rotis.

Tc. 1105